

“मीठे बच्चे- देही-अभिमानी बाबाले तिमीलाई देही-अभिमानी भवको पाठ पढाउनुहुन्छ, तिम्रो पुरुषार्थ हो देह-अभिमानलाई छोड्ने ।”

प्रश्न:- देह-अभिमानी बन्नाले कुनचाहिँ पहिलो बिमारी उत्पन्न हुन्छ ?

उत्तर:- नाम-रूपको । यो बिमारीले नै विकारी बनाइदिन्छ, त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ आत्म-अभिमानी रहने अभ्यास गर । यो शरीरसँग तिम्रो लगाव हुनुहुँदैन । देहको लगावलाई छोडेर एक बाबालाई याद गर्नु भन्ने पावन बन्नेछौ । बाबाले तिमीलाई जीवन बन्धनबाट जीवनमुक्त बन्ने युक्ति बताउनुहुन्छ । यो नै पढाइ हो ।

ओम् शान्ति । रूहानी बाबाले भनिरहनुभएको छ- आत्म-अभिमानी अथवा देही-अभिमानी बनेर बस्नु छ । कसको याद गर्नु छ ? बाबाको । बाबा बाहेक अरु कसैको पनि याद गर्ने होइन । जब बाबाबाट बेहदको वर्सा प्राप्त हुन्छ भने उहाँलाई नै याद गर्नु छ । बेहदका बाबाले आएर सम्झाउनुहुन्छ देही-अभिमानी बन, आत्म-अभिमानी बन । देह-अभिमानलाई छोड्दै जाऊ । आधाकल्प सम्म तिमी देह-अभिमानी भएर रहेका हो, फेरि आधाकल्प देही-अभिमानी भएर रहनु छ । सत्ययुग-त्रेतामा तिमी आत्म-अभिमानी थियौ । त्यहाँ थाहा हुन्छ- म आत्मा हुँ, अब यो शरीर बुढो भयो, यसलाई अब छोड्छु । यसलाई परिवर्तन गर्नु छ (सर्पले जस्तै) । तिमीले पनि पुरानो शरीरलाई छोडेर अर्को शरीरमा प्रवेश गर्छौ, त्यसैले तिमी अहिले आत्म-अभिमानी बन्नु छ । कसले बनाउँछ ? बाबाले । जो सदैव आत्म-अभिमानी हुनुहुन्छ । उहाँ कहिल्यै देह-अभिमानी बन्नुहुन्न । आउन त एक पटक आउनुहुन्छ तैपनि देह-अभिमानी बन्नुहुन्न किनकि यो शरीर त अरूसँग सापटी लिएको हो । यो शरीरसँग उहाँको लगाव हुँदैन । सापटि दिनेसँग लगाव रहँदैन । जान्नुहुन्छ यो शरीर त छोड्नु छ । बाबा सम्झाउनुहुन्छ म नै आएर तिमी बच्चाहरूलाई पावन बनाउँछु । तिमी सतोप्रधान थियौ, तिमी नै तमोप्रधान बनेका छौ । अहिले फेरि पावन बन्नका लागि तिमीलाई मसँगको योग सिकाउँछु । योग शब्द नभनेर याद शब्द भन्नु ठिक हो । याद सिकाउँछु । प्यारा बच्चाहरूले बाबालाई याद गर्छन् । अहिले तिमीले पनि बाबालाई याद गर्नु छ । आत्माले नै याद गर्दछ । जब रावण राज्य शुरू हुन्छ अनि तिमी बच्चाहरू देह-अभिमानी बन्छौ । फेरि बाबा आएर आत्म-अभिमानी बनाउनुहुन्छ । देह-अभिमानी बन्नाले नाम-रूपमा फँस्छौ । विकारी बन्छौ । नत्र त तिमीहरू सबै निर्विकारी थियौ । फेरि पुनर्जन्म लिँदा-लिँदा विकारी बन्छौ । ज्ञान केलाई, भक्ति केलाई भनिन्छ- यो त बाबाले नै सम्झाउनुभएको छ । भक्ति शुरू हुन्छ द्वापरदेखि । जब पाँच विकाररूपी रावणको स्थापना हुन्छ । भारतवर्षमा नै राम राज्य र रावण राज्य भनिन्छ । तर यो जान्दैनन्- कति समय राम राज्य र कति समय रावण राज्य चल्छ । यतिखेर सबै तमोप्रधान, पत्थरबुद्धि छन् । जन्म नै भ्रष्टाचारबाट हुन्छ त्यसैले यसको विकारी दुनियाँ भनिन्छ । नयाँ दुनियाँ र पुरानो दुनियाँमा रात-दिनको फरक छ । नयाँ दुनियाँमा केवल भारत मात्रै थियो । भारत जस्तो पवित्र खण्ड कुनै बन्न सक्दैन । फेरि भारत जस्तो अपवित्र पनि कुनै बन्दैन । जुन पवित्र, त्यही फेरि अपवित्र बन्छ अनि फेरि पवित्र बन्छ । तिमीले जान्दछौ देवी-देवताहरू पवित्र थिए । फेरि पुनर्जन्म लिँदा-लिँदा अपवित्र बनेका छन् । सबैभन्दा धेरै जन्म पनि यिनीहरूले नै लिन्छन् । बाबाले सम्झाउनुहुन्छ म धेरै जन्मको अन्त्यको जन्मको पनि अन्त्यमा आउँछु । यी पहिलो नम्बरकाले नै ८४ जन्म पूरा गरेर वानप्रस्थमा आउँछन् तब म प्रवेश गर्छु । त्रिमूर्ति ब्रह्मा-विष्णु-शंकर पनि हुन् तर कसैलाई पनि थाहा छैन किनकि तमोप्रधान छन् नि । कसैको जीवनीको विषयमा कुनै मनुष्य मात्रलाई थाहा छैन । पूजा गर्छन् तर सबै हो अन्धश्रद्धा । भक्तिलाई भनिन्छ ब्राह्मणहरूको रात र सत्ययुग-त्रेता हो ब्राह्मणहरूको दिन । अहिले ब्रह्मा प्रजापिता छन् भने अवश्य बच्चाहरू पनि होलान् । यो पनि सम्झाइएको छ ब्राह्मणहरूको कुल हुन्छ, राज्य होइन । ब्राह्मण हो शिखर (चोटी) । शिखर पनि देखिन्छ । अनि उच्च भन्दा उच्च पढाउनेवाला हुनुहुन्छ परमपिता परमात्मा शिव । उहाँको नाम एउटै हो तर भक्तिमार्गमा अथाह नाम राखिदिएका छन् । भक्तिमार्गमा तडकभडक (चहचटा) धेरै हुन्छ । कति चित्र, कति मन्दिर, यज्ञ, तप, दान, पुण्य आदि गर्छन् । भन्छन् भक्तिबाट फेरि भगवान् प्राप्त हुनुहुन्छ । कसलाई प्राप्त हुन्छ ? जो पहिला-पहिला आउँछन्, तिनैले पहिला-पहिला भक्ति शुरू गर्छन् । जो ब्राह्मण नै देवता बन्छन् तिनीहरू नै यथा राजा-रानी तथा प्रजा.... सर्वगुण सम्पन्न १६ कला सम्पूर्ण, सम्पूर्ण निर्विकारी, अहिंसा परमो देवी-देवता धर्म थियो । भारतमा एकै आदि सनातन

देवी-देवता धर्म थियो तब अथाह धन थियो । बाबाले याद दिलाउनुहुन्छ— सबैभन्दा पहिला तिमी देवी-देवता धर्मकाले नै ८४ जन्म लिन्छौ । सबैले लिंदैनन् । हो केवल ८४ जन्म, उनीहरूले फेरि भनिदिन्छन् ८४ लाख जन्म । कल्पको आयु पनि लाखौं वर्ष भनिदिएका छन् । बाबा भन्नुहुन्छ यो हो ५ हजार वर्षको ड्रामा । त्यसैले यो भयो ज्ञान । ज्ञान सागर भनी एकै शिवबाबाको गायन गरिन्छ । यहाँ छन् हदका पिता, उहाँ हुनुहुन्छ बेहदका बाबा । हदका पिता हुँदाहुँदै पनि बेहदका बाबालाई याद गर्छन्, जब दुःखी हुन्छन् । पुनर्जन्म लिँदा-लिँदा पुरानो दुनियाँ तमोप्रधान बन्छ तब फेरि बाबा आउनुहुन्छ । सेकेण्डमा जीवनमुक्ति प्राप्त हुन्छ । कोबाट ? बेहदका बाबाबाट । त्यसैले अवश्य पनि जीवनबन्धनमा छन् । पतित छन् फेरि पावन बन्नु छ । यो त सेकेण्डको कुरा हो । ज्ञान एक सेकेण्डको हो किनकि तिमीले धेरै अध्ययन गर्छौ । तिनीहरू सबै मनुष्यले मनुष्यलाई पढाउँछन् । पढ्न त आत्माले नै पढ्छ । तर देह-अभिमानले गर्दा आफूलाई आत्मा हुँ भन्ने बिसिँएर भनिदिन्छन् म फलाना मन्त्री हुँ, यो हुँ । वास्तवमा हो आत्मा । आत्माले पुरुष-महिला (मिस्टर-मिसेज) को तनबाट कार्य गर्छ, यो बिसिन्छन् । वास्तवमा आत्माले नै शरीरबाट कार्य गर्छ । कोही के बन्छन्, कोही के बन्छन् ।

बाबाले सम्झाउनुहुन्छ अहिले यो पुरानो दुनियाँ परिवर्तन भएर नयाँ बन्छ । संसारको इतिहास-भूगोल अवश्य पनि दोहोरिन्छ । नयाँ दुनियाँ हुन्छ सतोप्रधान । घर पनि पहिला नयाँ हुन्छ अनि भनिन्छ सतोप्रधान फेरि पुरानो जर्जर तमोप्रधान हुन्छ । यो बेहदको नाटक वा सृष्टि चक्रको ज्ञानलाई बुझ्नु छ किनकि यो पढाइ हो । भक्ति होइन । भक्तिलाई पढाई भनिदैन किनकि भक्तिमा लक्ष्य उद्देश्य केही पनि हुँदैन । जन्म-जन्मान्तर वेद-शास्त्र आदि पढ्दै गर्नु । यहाँ त दुनियाँलाई परिवर्तन गर्नु छ, सत्ययुग-त्रेतामा भक्ति हुँदैन । भक्ति शुरू हुन्छ द्वापरबाट । त्यसैले बाबा बसेर प्यारा रूहानी बच्चाहरूलाई सम्झाउनुहुन्छ । यसलाई भनिन्छ रूहानी नलेज अथवा रूहानी ज्ञान । रूहानी ज्ञान कसले सिकाउनुहुन्छ ? सुप्रिम रूह अर्थात् परमपिताले नै सिकाउनुहुन्छ । उहाँ त सर्वका पिता हुनुहुन्छ है न । लौकिक पितालाई कहिल्यै परमपिता भनिदैन । पारलौकिकलाई परमपिता परमात्मा भनिन्छ । उहाँ हुनुहुन्छ परमधाममा रहनेवाला । बाबालाई याद पनि यसरी गर्छन्— हे गड, हे ईश्वर । वास्तवमा उहाँको नाम हुन्छ एउटा । तर भक्तिमा अनेक नाम राखेका छन् । भक्तिको विस्तार धेरै भएको छ । ती सबै हुन् मनुष्य मत । अहिले मनुष्यलाई चाहिएको छ ईश्वरीय मत । ईश्वरीय मत, श्रीमत । श्री श्री १०८ को त माला बन्छ नि । त्यो प्रवृत्ति मार्गको माला हुन्छ । फेरि पुनर्जन्म लिँदा-लिँदा सिँढी उत्रिदै विपन्न (इनसल्वेन्ट) बन्छौ । बुद्धि विपन्न बन्छ अनि मनुष्यको दिवालिया हुन्छ । जो शत प्रतिशत सम्पन्न थिए उनै यतिवेला विपन्न छन् । बुद्धिको ताला लागेको छ । यो ताला कसले लगायो ? गोदरेजको ताला लाग्छ । भारत जति पहिलो नम्बरमा थियो त्यत्ति अरू कुनै खण्ड हुँदैन । भारतको धेरै महिमा छ । भारत सबै धर्मावलम्बीहरूको सबैभन्दा ठूलो तीर्थ हो । तर ड्रामा अनुसार गीतालाई खण्डन गरिदिएका छन् । भारत र सारा दुनियाँ कै भूल हो यो । भारतवर्षमा नै गीतालाई खण्डन गरेका छन्, जुन गीताको ज्ञानबाट बाबाले नयाँ दुनियाँ बनाउनुहुन्छ र सर्वको सद्गति गर्नुहुन्छ ।

भारत सबैभन्दा उच्च र अत्यन्तै धनवान् खण्ड थियो जुन अहिले फेरि त्यस्तै बनिरहेको छ । यो उल्टो वृक्ष हो, यसको बीज माथि छ । उहाँ परमात्मालाई वृक्षपति भनिन्छ । बृहस्पतिको दशा हुन्छ है न । बाबा सम्झाउनुहुन्छ— म वृक्षपति आएपछि भारतमा बृहस्पतिको दशा हुन्छ । उच्च बन्छन् । फेरि रावण आएपछि राहुको दशा लाग्छ । भारतको के हाल हुन्छ । त्यहाँ त तिम्रो आयु पनि धेरै हुन्छ किनकि पवित्र हुन्छौ । आधाकल्पमा तिमीले २१ जन्म लिन्छौ । अरू आधाकल्पमा भोगी बन्नाले आयु पनि थोरै हुन्छ त्यसैले तिमीले ६३ जन्म लिन्छौ । अहिले बाबाले सम्झाउनुहुन्छ सतोप्रधान बन्नु छ त्यसैले म एकलाई याद गर । सबै धर्मावलम्बीहरू यतिखेर तमोप्रधान छन् । तिमीले सबैलाई यो ज्ञान दिन सक्छौ । आत्माहरूका पिता त एकै हुनुहुन्छ । सबै भाइ-भाइ हौं किनकि हामी आत्माहरू एकै पिताका बच्चाहरू हौं । भन्न त हिन्दु-मुसलमान भाइ-भाइ भन्छन् तर अर्थ जान्दैनन् । आत्माले भन्छ कुरा ठिक हो । सबै भाइ-भाइका पिता एक हुनुहुन्छ । वर्सा दिनु नै हुन्छ महान् पिताले । उहाँ आउनुहुन्छ नै हुन्छ भारतमा । शिव जयन्ती मनाउँछन् तर उहाँ कहिले आउनु भएको थियो— यो कसैलाई पनि थाहा छैन । तिम्रो युद्ध हो ५ विकारहरूसँग । काम नै तिम्रो पहिलो नम्बरको दुश्मन हो । रावणलाई जलाउँछन् । तर ऊ को हो ? किन जलाइन्छ ? केही पनि जान्दैनन् । द्वापरदेखि तिमी तल उत्रिदै अहिले पतित

बनेका छौ । एकातिर शिवबाबालाई याद गरेर पूजा गछौं, अर्कोतिर फेरि भन्छौ उहाँ सर्वव्यापी हुनुहुन्छ । जसले तिमीलाई विश्वको मालिक बनाउनुभयो उहाँलाई नै तिमीले मायाको चक्करमा आएर गाली गछौं । बाबा भन्नुहुन्छ— मिठा प्यारा बच्चाहरू, तिमीले मलाई अनगिन्ती जन्ममा लगेका छौ । मलाई कण-कणमा हुनुहुन्छ भनिदिएका छौ । यो पनि ड्रामा बनेको छ । बेहदका पितालाई ग्लानी गरेर कत्ति पाप आत्मा बनेका छन् । रावण राज्य हो नि ।

यो पनि तिमीले जान्दछौ— यतिबेला सबै भक्तहरू छन् । सबैलाई सद्गति गर्नेवाला को हुनुहुन्छ ? सत्य खण्ड स्थापना गर्नेवाला सबैका पिता हुनुहुन्छ । रावणलाई पिता भनिदैन । ५ विकार हरेकमा हुन्छ । विकारबाट पैदा हुन्छन् त्यसैले भ्रष्टाचारी भनिन्छ । देवताहरूलाई भनिन्छ सम्पूर्ण निर्विकारी । अहिले छन् सम्पूर्ण विकारी । देवताहरू जो पूज्य छन्, तिनै फेरि पुजारी बन्छन् । उनीहरूले भनिदिन्छन् आत्मा नै परमात्मा हो । बाबा भन्नुहुन्छ यो भूल हो । सबैभन्दा पहिला त आफूलाई आत्मा निश्चय गर्नु छ । हामी आत्माहरू यतिखेर ब्राह्मण कुलका हौं, फेरि देवता कुलमा जान्छौं । यो ब्राह्मण कुल हो सर्वोत्तम कुल । ब्राह्मणहरूको राज्यसत्ता हुँदैन । चोटि अर्थात् शिखा ब्राह्मणहरूको हो । तिमी ब्राह्मण हौ नि । सबैभन्दा माथि हुनुहुन्छ शिवबाबा । भारतवर्षमा विराट रूप बनाउँछन् । तर त्यसमा न ब्राह्मणहरूको शिखा (चोटि) छ, न चोटिहरू (ब्राह्मणहरू) का पिता हुनुहुन्छ । अर्थ केही पनि सम्भन्दैनन् । त्रिमूर्तिको अर्थ पनि जान्दैनन् । नत्र भने भारतको राष्ट्रिय प्रतीक (कोर्ट अफ आर्मस्) त्रिमूर्ति शिवको हुनु पर्ने हो । अहिले त यो काँडाको जंगल हो । त्यसैले जंगली जनावरलाई राष्ट्रिय प्रतीक बनाइदिएका छन् । त्यसमा फेरि लेखेका छन् सत्य मेव जयते । सत्ययुगमा त सिंह र बाख्खाले सँगसँगै पानी पिएको देखाउँछन् । सत्यमेव जयते अर्थात् विजय । सबै सुमधुर सम्बन्धमा (क्षीरखण्ड) रहन्छन् । मतभेद (लुन-पानी)मा हुँदैनन् । रावण राज्यमा वाद-विवाद, रामराज्यमा सुमधुर सम्बन्ध हुन्छ । यसलाई भनिन्छ काँडाको जंगल । एक अर्कालाई पहिलो नम्बरको काँडा विकारको लाग्छ । बाबा भन्नुहुन्छ— काम महाशत्रु हो । यो आदि, मध्य, अन्त्य दुःख दिनेवाला हो । नामै रावण राज्य छ । बाबा भन्नुहुन्छ यी ५ विकारहरू माथि विजय प्राप्त गरेर जगतजित बन । यो अन्तिम जन्म निर्विकारी बन । तिमी तमोप्रधान पतित बनेका छौ, फेरि सतोप्रधान पावन बन । गंगा कुनै पतित-पावनी होइन । शरीरको मयल घरैमा पनि पानीबाट पखाल्न सक्छौ । आत्मा त सफा हुन सक्दैन । भक्तिमार्गमा कति धेरै भन्दा धेरै गुरुहरू हुन्छन् । सतगुरु त एउटै हुनुहुन्छ सद्गति गर्नेवाला । परम पिता पनि हुनुहुन्छ, परम शिक्षक पनि हुनुहुन्छ, परम सतगुरु पनि हुनुहुन्छ । उहाँले नै तिमीलाई सृष्टिको आदि, मध्य, अन्त्यको ज्ञान सुनाउनुहुन्छ । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको यादप्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) सतोप्रधान बन्नका लागि बाबा सिवाय अरु कसैलाई पनि याद गर्नु छैन । देही-अभिमानि बन्ने अभ्यास गर्नु छ ।
- २) सबैसँग मिलेर रहनु छ । यो अन्तिम जन्ममा विकारहरूलाई जितेर जगतजित बन्नु छ ।

वरदानः— महसुसताको शक्तिद्वारा स्व-परिवर्तन गर्नेवाला तीव्र पुरुषार्थी भव

कुनै पनि परिवर्तनको सहज आधार महसुसताको शक्ति हो । जब तक महसुसताको शक्ति आउँदैन तब सम्म अनुभूति हुँदैन र जब सम्म अनुभूति हुँदैन तब सम्म ब्राह्मण जीवनको विशेषताको आधार बलियो हुँदैन । उमंग-उत्साहको चाल हुँदैन । जब महसुसताको शक्तिले हरेक कुरामा अनुभवी बनाउँछ तब तीव्र पुरुषार्थी बन्न पुग्छौ । महसुसताको शक्तिले सदाकालका लागि सहज परिवर्तन गराइदिन्छ ।

स्लोगनः— स्नेहको स्वरूपलाई साकारमा प्रकट (इमर्ज) गरेर ब्रह्मा बाबा समान बन ।